

ادای احترام تیم ملی فوتبال بانوان ایران
پیش از آغاز نبرد با سنگاپور

صفحه ۶

سلام به پیروزی

شنبه | ۲۱ آذر ۱۴۰۴ | ۱۶ آذر ۱۴۴۷ | ۱۲ جولای ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۴۳۶۱ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

۱۴۰۰ سال و ۳۳۳ روز گذشت |

اکبر نبوی، پژوهشگر فرهنگی - رسانه‌ای
در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

با فرهنگ شوخی نکنیم

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4361 | SAT.JUL.12, 2025 | ISSN:2008-2886

انتشار تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهد در جریان حمله ایران به پایگاه آمریکا در قطر دست کم یک موشک به گنبد راداری و ارتباطی این پایگاه اصابت کرده است

نقطه‌زنی در العدید

به پایگاه العدید می‌توانست به وجهه نظامی ایالات متحده در منطقه آسیب بزند و اعتماد متحدان منطقه‌ای مانند سعودی و امارات عربی متحده به توانایی دفاعی آمریکا را تضعیف کند. از سوی دیگر، این رویداد می‌توانست واکنش‌های داخلی در آمریکا برانگیزد و فشار سیاسی بر دولت ترامپ برای پاسخ نظامی به ایران را افزایش دهد که همین موضوع می‌توانست موجب تشدید حملات متقابل ایران شود.

واکنش شتابزده دونالد ترامپ در اعلام آتش‌بس و توقف جنگ پس از این حمله نیز نشان‌دهنده شوک عمیقی است که ضربه ایران به تصمیم‌گیران آمریکایی وارد کرد. توانایی ایران در هدف‌گیری دقیق و وارد آوردن خسارات قابل توجه به پایگاه‌های استراتژیک آمریکا احتمالاً محاسبات واشنگتن درباره درگیری مستقیم با ایران را تغییر داد. اکنون درخواست آتش‌بس و توقف جنگ از سوی ترامپ نیز می‌تواند به عنوان تلاشی برای جلوگیری از تشدید تنش‌ها و حملات مشابه در آینده تفسیر شود.

خسارات وارده به پایگاه العدید - که تحت حفاظت مشترک آمریکا و قطر قرار دارد - پرسش‌هایی درباره توانایی دفاعی ایالات متحده در ذهن متحدان منطقه‌ای ایجاد کرده است. کشورهایی مانند سعودی و امارات که بشدت به حمایت نظامی آمریکا وابسته‌اند، ممکن است درباره کارآمدی سیستم‌های دفاعی این کشور دچار تردید شوند.

از سوی دیگر موفقیت ایران در اجرای این حمله نشان داد ایران نه تنها قادر به پاسخگویی به تهدیدات است، بلکه می‌تواند ضربات دقیقی به زیرساخت‌های دشمن وارد کند.

■ **ابعاد پنهان و خسارات احتمالی دیگر**
تصاویر ماهواره‌ای منتشرشده تنها بخشی از پایگاه العدید را پوشش می‌دهد و احتمالاً خسارات وارده فراتر از تخریب گنبد ژئودزیک است. با توجه به گستردگی پایگاه و تعداد موشک‌های شلیک‌شده، بعید نیست اهداف دیگری نیز مورد اصابت قرار گرفته باشد. این اهداف می‌تواند شامل زیرساخت‌های لجستیکی، انبارهای تسلیحاتی یا حتی سیستم‌های راداری دیگر باشد. سانسور شدید اطلاعات توسط آمریکا و قطر نشان‌دهنده تلاش برای محدود کردن ابعاد کامل این خسارات است. علاوه بر این، حمله همزمان ایران به اهداف صهیونی که با حمله به العدید هماهنگ شده بود، نشان‌دهنده توانایی ایران در اجرای عملیات چندجانبه و هماهنگ از فواصل دور است.

به عنوان یکی از پیشرفته‌ترین سامانه‌های دفاعی جهان شناخته می‌شود، برای رهگیری و انهدام موشک‌های بالستیک طراحی شده است. با این حال، موفقیت ایران در عبور از این سیستم و وارد آوردن خسارت به هدفی استراتژیک، پرسش‌های جدی درباره کارآمدی پاتریوت در برابر موشک‌های مدرن ایرانی ایجاد کرده است. تحلیلگران نظامی معتقدند ایران احتمالاً از موشک‌های مجهز به کلاهک‌های پیشرفته و مسیرهای پروازی پیچیده استفاده کرده که قادر به فریب سیستم‌های راداری دفاعی هستند.

■ **العدید: قلب عملیات نظامی آمریکا در غرب آسیا**

پایگاه العدید، واقع در جنوب غرب دوحه، پایتخت قطر، یکی از بزرگ‌ترین و مجهزترین پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در خارج از خاک این کشور است. این پایگاه میزبان بیش از ۱۰۰۰۰ نفری نظامی، جنگنده‌های پیشرفته «ف۳۵»، پهپادهای MQ-۹، سیستم‌های راداری پیشرفته و مرکز فرماندهی عملیات هوایی ایالات متحده در منطقه است. به دلیل موقعیت جغرافیایی استراتژیک در قلب خلیج فارس، العدید نقش کلیدی در عملیات نظامی آمریکا در عراق، سوریه، افغانستان و نظارت بر فعالیت‌های ایران و دیگر بازیگران منطقه‌ای ایفا می‌کند. هدف قرار گرفتن موفق چنین پایگاهی، آن هم با اصابت دقیق به یک هدف حساس مانند گنبد ژئودزیک، نشان‌دهنده توانایی ایران در شناسایی و هدف‌گیری زیرساخت‌های کلیدی دشمن است. این حمله نه تنها قدرت نظامی ایران را به رخ می‌کشد، بلکه پیامی روشن به ایالات متحده و متحدانش در منطقه ارسال می‌کند: هیچ پایگاهی، حتی با پیشرفته‌ترین سیستم‌های دفاعی، از دسترس موشک‌های ایران در امان نیست.

■ **نفش ادعاهای آمریکا و قطر**
پیش از انتشار تصاویر ماهواره‌ای، مقامات آمریکایی و قطری تلاش کرده بودند خسارات وارده به پایگاه العدید را انکار کنند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، ادعا کرده بود هیچ‌یک از موشک‌های ایرانی به اهداف خود اصابت نکرده‌اند. مقامات قطری نیز مدعی شده بودند سیستم‌های دفاعی پاتریوت تمام موشک‌های شلیک‌شده را رهگیری کرده‌اند. با این حال، تصاویر ماهواره‌ای جدید، این ادعاها را به طور کامل نقض کرده و نشان‌دهنده تلاشی هماهنگ برای پنهان‌کاری و مدیریت افکار عمومی است. این پنهان‌کاری احتمالاً به دلایل متعددی انجام شده است. از یک سو، افشای خسارات وارده

یادداشت
حسین کیامنش

حمله موشکی ایران به پایگاه آمریکایی العدید قطر که به عنوان مهم‌ترین و بزرگ‌ترین مرکز فرماندهی و عملیات نظامی ایالات متحده در غرب آسیا شناخته می‌شود، با انتشار تصاویر ماهواره‌ای توسط آسوشیتدپرس وارد فاز جدیدی از توجه بین‌المللی شده است. این تصاویر - که برای نخستین بار شواهد عینی از خسارات وارده به این پایگاه استراتژیک را ارائه می‌دهد - نشان‌دهنده تخریب یک گنبد ژئودزیک (رادوم) است که تجهیزات حساس ارتباطی - ماهواره‌ای ارتش تروریست آمریکا را در خود جا داده بود.

گنبد ژئودزیک یا «رادوم»، سازه‌ای با طراحی خاص است که برای حفاظت از تجهیزات حساس ارتباطی و راداری در برابر شرایط محیطی و حملات احتمالی طراحی شده است. این سازه در پایگاه العدید احتمالاً میزبان دیش‌های ماهواره‌ای، سیستم‌های ارتباطی امن و تجهیزات جمع‌آوری اطلاعات سیگنالی (SIGINT) بود که نقش حیاتی در عملیات‌های نظامی ایالات متحده ایفا می‌کرد. این تجهیزات برای هماهنگی عملیات پیچیده، هدایت پهپادها و جنگنده‌ها، نظارت بر فعالیت‌های منطقه‌ای و تبادل اطلاعات امن بین پایگاه‌های نظامی آمریکا در غرب آسیا و مراکز فرماندهی در ایالات متحده ضروری است. تخریب این گنبد نه تنها یک خسارت مادی، بلکه ضربه‌ای استراتژیک به توان عملیاتی آمریکا در منطقه محسوب می‌شود. از کار افتادن این سیستم‌ها می‌تواند توانایی ایالات متحده برای نظارت بر فعالیت‌های نظامی در منطقه، واکنش سریع به تهدیدات و اجرای عملیات هماهنگ را به طور قابل توجهی مختل کند.

■ **دقت و قدرت موشکی ایران**
تصاویر منتشرشده توسط آسوشیتدپرس نشان می‌دهد موشک‌های ایرانی با دقت بالایی به هدف اصابت و گنبد ژئودزیک را به طور کامل نابود کرده‌اند. این سطح از دقت - که نیازمند فناوری پیشرفته هدایت موشکی و سیستم‌های ناوبری است - نشان‌دهنده توانایی چشمگیر ایران در حوزه موشک‌های بالستیک و کروز است. توانایی ایران در هدف‌گیری یک سازه نسبتاً کوچک و حساس در میان پایگاه وسیع العدید که تحت حفاظت سیستم‌های دفاعی پیشرفته‌ای مانند پاتریوت قرار دارد، از نفوذپذیری این سیستم‌های دفاعی حکایت دارد. سیستم دفاع موشکی پاتریوت که

جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی، درستی سیاست‌های منطقه‌ای ایران و تدبیر جبهه مقاومت را نزد افکار عمومی بیش از پیش آشکار کرد

پایان نه غزه نه لبنان

مهرداد احمدی: پس از خاتمه مقاومت ۱۲ روزه، یک دگرگونی بنیادین در آگاهی عمومی جامعه ایران نسبت به مؤلفه‌های امنیت و مقولات بنیادین دفاع ملی پدید آمده است. در شرایطی که سیاست‌گذاری امنیتی در ایران طی ۴ دهه گذشته پیوسته در تعامل با محیط پرتنش پیرامونی طراحی شده، رخداد اخیر، همچون یک آزمون میدانی، نقش سیاست منطقه‌ای ایران و لیاوزم بازدارندگی چندلایه آن را در سطح افکار عمومی آشکار کرد. در چارچوب ادبیات رئال‌پلیتیک، امنیت ملی هر دولت-ملت، متکی بر برساختی پیچیده از توان سخت‌افزاری، انسجام اجتماعی و ظرفیت‌های بازدارندگی فراملی است. ایران، با به عنوان یک بازیگر مهم در معادلات ژئوپلیتیک غرب آسیا، بخوبی دریافته امنیت در محیط آشفته منطقه‌ای، بیش از آنکه محصول توافقات صوری یا ترتیبات حقوقی باشد، تابعی از قدرت عینی و اراده عملیاتی در صحنه است. با این وصف در کنار ارتقای توان دفاعی بویژه موفقیت برنامۀ دفاع موشکی، آنچه به مثابه شایبیت سیاست بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران در این بزنگاه تاریخی خود را نمایان کرده، تدبیر کلان در ایجاد و تقویت جبهه مقاومت است. این انتقال منطقه‌ای، بر بنیاد یک تصور کل‌گرایانه از امنیت شکل گرفته که در آن، مرزهای ملی، صرفاً خطوط جغرافیایی محدودکننده نیست، بلکه امتداد لایه‌های ژئوپلیتیک و راهبردی کشور تلقی می‌شود.

جبهه مقاومت، حاصل یک طراحی کلان و یک همگرایی عقیدتی-امنیتی میان اضلاع گوناگون منطقه، شامل ایران، عراق، سوریه، لبنان، فلسطین، یمن و برخی گروه‌ها در کشورهای اسلامی است. این طراحی، نه یک تدبیر کوتاه‌مدت یا واکنشی مقطعی، بلکه حاصل یک منطق راهبردی بلندمدت است؛ تضعیف عمق استراتژیک دشمن و در عین حال، گسترش فضای مانور ایران در منطقه. جامعه ایرانی در خلال جنگ اخیر، به شکل عینی و بی‌پایره، پیامدهای وجود این جبهه را در ارتقای توان بازدارندگی ملی درک کرد. جبهه مقاومت، در مقام یک «کوسینتسم امنیتی» منطقه‌ای، ظرفیت تحمیل هزینه‌های تصاعدی بر دشمن را به‌طور کم‌سابقه‌ای فراهم آورده است. همان‌گونه که بارها در اظهارات مقامات صهیونیست، از جمله نخست‌وزیر رژیم تصریح شده، تهدید ایران به عنوان مرکز ثقل مقاومت، تنها پس از مهار شاخه‌های منطقه‌ای آن، عملیاتی خواهد بود. این اعتراف، آشکارترین گواه

بر کارآمدی راهبرد کلان تهران در استحکامبخشی به کمربند دفاعی پیرامونی است. در ۲ دهه اخیر، در تمام روندهای مذاکراتی، آمریکا و متحدان اروپایی همواره بر تجدیدنظر ایران در سیاست‌های منطقه‌ای و قطع حمایت از مقاومت، به عنوان یک مطالبه ثابت اصرار داشته‌اند. این خواست، نه یک قاعده اخلاقی یا حقوقی، بلکه مبتنی بر منطق رئال‌پلیتیک غرب به منظور انهدام زیرساخت‌های بازدارندگی فراتر از مرزهای ایران طرح می‌شده است. شواهد میدانی جنگ اخیر مؤید آن است ایران، در صورت تعرض گسترده، نه تنها بر ظرفیت‌های بومی همچون توان موشکی، ناوگان دریایی و اهرم‌های ژئوپلیتیک مانند اثرگذاری روی جریان انرژی در منطقه اتکا دارد، بلکه از شبکه مقاومت به عنوان یک سپر چندضلعی بهره‌مند است. پس از حمله ایران به پایگاه آمریکایی العدید قطر، پیام آشکاری به تمام بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ارسال شد: هرگونه تهاجم طرف سوم، موجب فعال شدن تمام ظرفیت‌های ایران و مقاومت و ورود همزمان بازیگران غیردولتی و دولتی متحد به عرصه نبرد خواهد شد.

توقف جنگ در همان نقطه، دقیقاً در لحظاتی که امکان گسترش به یک نزاع منطقه‌ای تمام‌عیار وجود داشت، بابتگر کارکرد حیاتی این ظرفیت‌ها، نیز شبکه عقیدتی - نظامی است. این حقیقت بنیادین، امروز به وضوح برای جامعه ایران ملموس شده است. به عبارت دیگر، جامعه ایرانی در یافته امنیت پایدار، مستلزم دفاع پیش‌دستانه در عمق و برخورد فعالانه با تهدید در مبادی آن است. استمرار، تقویت و نهادینه‌سازی جبهه مقاومت، اکنون به یک مطالبه اجتماعی بدل شده که از عمق تجربه زیسته و درک عینی

تیتیر های امر وز

«وطن امروز» گزارش می‌دهد
تبعات فعال‌سازی اسنپ‌بک برای غرب

دست‌ها روی ماشه

صفحه ۲

گفت‌وگوی «وطن امروز» با فرماندار تایباد
درباره آخرین وضعیت خروج مهاجران افغان

میهمان گرچه

عزیز است ولی...

صفحه ۴

گفت‌وگوی «وطن امروز» با دکتر گرگ سیمونز
استاد علوم سیاسی دانشگاه سوئد درباره حضور
رهبر انقلاب در مراسم عزاداری شب عاشورا

رودست به نمایش کاخ سفید

صفحه ۷

گزارش «وطن امروز» از دلایل عصبانیت
رئیس‌جمهور آمریکا از اتحاد اقتصادی بریکس

تهدید

هژمونی دلار

صفحه ۳

درباره تحریم گزارشگر حقوق بشر سازمان ملل

آمریکا علیه نظم آمریکایی

نگاه
سیدمهدی جوادی

بعد از جنگ اول جهانی، جهان با حدود ۲۲ میلیون کشته و ویرانه‌های متعدد تشنه صلحی پایدار بود. در این میان با پیشنهاد وودرو ویلسون، رئیس‌جمهور وقت آمریکا در پیمان ورسای ۱۹۱۹ تمام تجربیات مکاتب حقوقی مختلف در قالب ساختاری به نام «جامعه ملل» قرار گرفت تا بتواند صلح بین‌المللی را تضمین کند. هدف این ساختار پیشگیری از جنگ‌های آینده، حل اختلافات بین کشورهای از طریق گفت‌وگو، کنترل تسلیحات و ارتقای همکاری بین‌المللی بود اما به دلایلی از جمله نداشتن قدرت اجرایی و عدم عضویت آمریکا در این ساختار - که اگرچه رئیس‌جمهور خود پیشنهاد داده بود اما با مخالفت سنا هیچ‌گاه عضو آن نشد- عملاً «جامعه ملل» نتوانست جلوی نقض متعدد حقوق بین‌الملل را بگیرد و با شروع جنگ دوم جهانی دچار فروپاشی شد. سپس با تشکیل سازمان ملل، صلح پایدار تبدیل به رویایی شد که با تو نابود شد.

با فروپاشی جامعه ملل و شروع جنگ دوم جهانی، جهان باز هم شاهد کشته‌ها و ویرانی‌های فراوانی بود، نقض حقوق انسان و حقوق بشر توسط قدرت‌های بزرگ با شدت بیشتری ادامه یافت و این بار بمباران اتمی هیروشیما و ناگازاکی توسط آمریکا زخمی عمیق بر پیکره حقوق بشر وارد کرد. در همان روزهایی که آمریکا داشت مقدمات حمله اتمی به ژاپن را می‌چید، فرانکلین دلانو روزولت، رئیس‌جمهور آمریکا و وینستون چرچیل، نخست‌وزیر بریتانیا در منشور آتلانتیک (۱۹۴۱) داشتند اصولی را تعریف می‌کردند که بعدها به بنیان‌گذاری سازمان ملل متحد منجر شد. در ظاهر ایده اصلی این بود که یک نهاد جهانی برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، جلوگیری از جنگ سوم جهانی، تقویت همکاری بین کشورها و توسعه حقوق بشر شکل بگیرد. در این میان گنجاندن حق وتو (Veto Power) با اصرار آمریکا و شوروی و همراهی انگلستان گواه این بود که باز هم این ساختار در مواجهه با استعمار و جنگ‌طلبی ناکارآمد خواهد بود. این موضوع در همان روزها در کنفرانس سان‌فرانسیسکو هم مشهود بود و با مخالفت کشورهای متعددی مواجه شد اما نهایتاً همان‌طور که وزیر وقت خارجه آمریکا، کوردل هال گفت: «اگر حق وتویی نباشد، سازمان مللی هم نخواهیم داشت.» با اصرار فاتحان جنگ به حق وتو، سازمان ملل متحد با آرزوی صلح پایدار و امنیت جهانی ولی با اما و اگر فراوان شکل گرفت.

ادامه در صفحه ۲

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

